

AL JUTJAT CENTRAL D'INSTRUCCIÓ

ANTONIO ORTEU DEL REAL, procurador dels tribunals, en nom i representació del partit polític PODEM, amb CIF G-86976941, i GUANYEM BARCELONA, amb CIF G-66320789 i domicili a efectes de notificacions al carrer Piquer 15, 2n 1a, de Barcelona, segons s'acredita mitjançant les escriptures de poder que s'adjunten com a documents núm. 1 i 2; davant del jutjat central d'instrucció que per torn de repartiment correspongui, comparec i EXPOSO:

Que per mitjà d'aquest escrit formulo QUERELLA en la forma i amb els requisits assenyalats als articles 270 i següents de la Llei d'enjudiciament criminal, en relació amb els articles 100 i 101 del mateix text legal, pels fets i contra les persones que s'esmenten a continuació.

Aquesta representació exercita totes les accions penals i civils que deriven del delicte en la forma i amb els requisits assenyalats al títol II del llibre II i de l'article 783 de la Llei d'enjudiciament criminal.

I. COMPETÈNCIA JUDICIAL: JUTJAT DAVANT EL QUAL ES PRESENTA

Aquesta querella s'interposa davant del jutjat central d'instrucció que per torn de repartiment correspongui, de conformitat amb l'article 65. 1r C de la Llei orgànica del poder judicial. Aquest precepte atribueix al coneixement de l'Audiència Nacional "les defraudacions o maquinacions per alterar el preu de les coses que produeixen o poden produir una greu repercussió en la seguretat del tràfic mercantil, en l'economia nacional o perjudici patrimonial en una generalitat de persones en el territori de més d'una audiència".

Considerem que els fets presumptament delictius en els quals s'empara aquesta querella tenen encaix competencial en aquest article. Constitueixen defraudacions, en el sentit ampliat d'engany punible, i causen tant una greu repercussió en l'economia nacional com un perjudici patrimonial en una generalitat de persones del territori de més d'una audiència provincial. En efecte, els fets presumptament delictius no quedarien circumscrits al territori de l'audiència del domicili dels autors. Això és, precisament, el que sosté la interlocutòria de la sala II del Tribunal Suprem amb data 26 de desembre de 2001, que assenjala literalment:

"El terme 'defraudació', que és el que té relació en principi amb els fets descrits, opera en la disposició transcrita amb un sentit de més amplitud del que li va donar el legislador al capítol VI del títol XIII del Codi Penal. Aquesta afirmació expressa un criteri interpretatiu amb carta de naturalesa en la jurisprudència de l'Audiència Nacional i en la d'aquesta sala. Així, 'defraudació' és l'acció de defraudar, i 'frau' equival, en general, a engany punible, que concorre quan es duu a terme una conducta típica consistent a distreure béns fent-se valer de l'aparença d'una activitat contractual de dret privat o administrativa en la regularitat de la qual confia el perjudicat.

La idea de repercussió greu en el tràfic mercantil o en l'economia nacional s'ha de matisar. És obvi que, perquè concorri, no es requereix l'existència d'una acció amb capacitat per incidir negativament de manera global en un espai o un altre. Així, n'hi haurà prou amb una classe d'activitat que produeixi efectes més o menys localitzats però rellevants per la seva intensitat clarament superior a la que en general acompanya les actuacions delictives genèriques que nodreixen l'estadística criminal.

En el supòsit a examen la conducta denunciada té una indubtable projecció simultània en dos àmbits: el del tràfic mercantil i el de l'economia pública. D'una banda, perquè els fons distrets estarien destinats a operar en el primer, a través de la contractació de serveis reals per les societats municipals. De l'altra, perquè l'objecte d'aquests mateixos fons seria finançar actuacions de caràcter públic, que no s'haurien complert. És veritat que es tracta d'actuacions localitzables en l'àmbit d'un municipi, però també ho és que el municipi (art. 137 CE) és una de les articulacions de l'Estat com a tal. Així, la dada territorial per si sola no és determinant i no pot ser objecte d'una consideració merament formal, ja que sempre que es produeixi en un marc local una acció delictiva singular per la seva transcendència, com en aquest cas, és raonable entendre que incidirà en el marc estatal, "l'economia nacional" en aquest cas, de manera no indiferent.

Des d'un altre punt de vista, és evident que els fets de la querella s'haurien produït en el territori de més d'una audiència, en aquest cas el de les de Madrid i Màlaga. A tot això també cal afegir que la investigació de la trama que es denuncia, a més de desbordar el marc espacial dels jutjats de Marbella, serà d'una evident i notable complexitat, tenint en compte l'elevat nombre d'entitats implicades i el

previsible volum de les operacions.

En definitiva, encara que les accions descrites no haguessin incidit directament en el patrimoni privat dels particulars, no hi ha cap dubte que l'afectat final sempre seria una col·lectivitat d'aquests, en els quals, com és obvi, està l'origen de tots els diners públics.

Així, com que resulta possible en el marc legal de la regla de competència analitzada, l'atribució de la investigació d'aquesta causa a un òrgan predisposat per actuar en un àmbit territorial com el que aquí s'ha de prendre en consideració, i dotat, a més, de certa especialització per a la matèria, la qüestió s'ha de resoldre en el sentit que la competència per instruir la causa 76/2001 correspon al Jutjat Central núm. 6 de l'Audiència Nacional.”

A efectes de repartiment indiquem que actualment se segueixen diligències contra dos dels querellats, Jordi Pujol Ferrusola i Mercè Gironès Riera, per alguns dels fets d'aquesta querella, davant del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5, DP 141/2012.

Per altra banda, interessa ressenyar l'existència també de la instrucció seguida al Jutjat d'Instrucció núm. 31 de Barcelona contra part dels querellats pels mateixos fets dels quals es pretén la investigació. Amb això entenem que és pertinent requerir d'inhibició aquest jutjat a efectes d'acumulació de les causes pendents.

II. NOM, COGNOMS I DOMICILI DELS QUERELLANTS

Els querellants són PODEM PARTIT POLÍTIC, amb CIF G-86976941, i GUANYEM BARCELONA, amb CIF G-66320789 i domicili a efectes de notificacions al carrer Piquer, 15, 2n 1a, de Barcelona. De conformitat amb l'article 270 de la Llei d'enjudiciament criminal, “tots els ciutadans espanyols, tant si han estat ofesos pel delictes com si no, es poden querellar, de manera que s'exercita l'acció popular establerta a l'article 101 d'aquesta llei.”

D'acord amb el que estableix l'article 280 de la Llei d'enjudiciament criminal, aquesta part prestarà fiança en la quantitat que determini el jutge o tribunal per respondre de les conclusions del judici.

III. NOM, COGNOMS I DOMICILI DELS QUERELLATS

Les persones contra les quals es dirigeix l'acció penal i la civil són les següents:

JORDI PUJOL I SOLEY, expresident de la Generalitat de Catalunya, amb domicili a Barcelona, ronda General Mitre, 96, CP 08021, en el concepte d'autoria que es determini després de la investigació dels fets que es posen en coneixement a través d'aquest escrit de querella.

MARTA FERRUSOLA I LLADÓS, esposa de Jordi Pujol i Soley, amb domicili a Barcelona, ronda General Mitre, 96, CP 08021, en el concepte d'autoria que es determini després de la investigació dels fets que es posen en coneixement a través d'aquest escrit de querella.

JORDI, MARTA, JOSEP, PERE, ORIOL, MIREIA I OLEGUER PUJOL FERRUSOLA, fills dels anteriors, en el concepte d'autoria que es determini, amb domicili a efectes de notificacions al domicili patern, situat a Barcelona, ronda General Mitre, 96, CP 08021.

CARLES SUMARROCA COIXET, amic íntim de Jordi Pujol Soley i beneficiari de nombroses concessions públiques en construcció, sanitat, presons, etc. de la Generalitat de Catalunya, en el concepte d'autoria que es determini.

CARLES SUMARROCA CLAVEROL, en el concepte d'autoria que es determini.

JORDI SUMARROCA CLAVEROL, en el concepte d'autoria que es determini.

MERCÈ GIRONÈS RIERA, exesposa de JORDI PUJOL I FERRUSOLA, en el concepte d'autoria que es determini.

JORDI PUIG I GODÉS, exsoci de Jordi Pujol Ferrusola a Iberoamericana de Business and Marketing, SA, a través de la societat ASCOT INVERSIONES, SL, i germà del conseller de la Generalitat de Catalunya Felip Puig, en el concepte d'autoria que es determini.

En el concepte d'autoria que es determini, aquelles persones, funcionaris públics i responsables polítics que per part de la Generalitat de Catalunya i altres administracions HAGIN ADJUDICAT DE MANERA IRREGULAR CONTRACTES PÚBLICS A LES EMPRESES que es porten a col·lació en aquesta querella, o a qualssevol altres que en aquest sentit i amb la mateixa finalitat delictiva poguessin sorgir del resultat de la investigació.

En el concepte d'autoria que es determini, les persones responsables de les empreses que, havent estat directament o indirectament adjudicatàries o concessionàries de la Generalitat de Catalunya o altres

administracions, mantinguessin també relació mercantil directament o indirectament amb les empreses que es porten a col·lació en aquesta querrela, o amb qualssevol altres que en aquest sentit i amb la mateixa finalitat delictiva poguessin sorgir del resultat de la investigació.

I totes aquelles que resultin criminalment responsables en concepte d'autors o partícips dels fets, i molt especialment, a les autoritats o funcionaris que, havent faltat a l'obligació del seu càrrec, deixessin intencionadament de promoure la persecució dels delictes dels quals van tenir notícia o dels seus responsables, en el transcurs de les diligències que es practiquin.

IV. RELACIÓ CIRCUMSTANCIADA DELS FETS

PRIMER: ANTECEDENTS

És un fet notori que la família Pujol Ferrusola, encapçalada per Jordi Pujol Soley, expresident de la Generalitat de Catalunya, juntament amb la seva esposa, Marta Ferrusola, i els seus set fills, Jordi, Marta, Josep, Pere, Oriol, Mireia i Oleguer, s'han vist involucrats des de la Transició en investigacions judicials i interpel·lacions parlamentàries relacionades amb les seves activitats econòmiques i amb els contractes de les seves empreses amb la Generalitat. Aquestes actuacions deixen entreveure l'existència d'un entramat familiar que aparentment ha funcionat com un tot, sense fissures, per beneficiar econòmicament la família i el seu cercle d'amics.

Juntament amb ells, Carles Sumarroca Coixet, vinculat a Jordi Pujol Soley per una notòria relació política i d'amistat, tots dos cofundadors de Convergència Democràtica de Catalunya i mentor dels seus fills en tots els seus negocis, ha estat una figura clau per a la configuració de l'entramat empresarial dels Pujol, a més d'haver obtingut grans beneficis per l'adjudicació d'abundant obra pública per part de la Generalitat. Actualment els fills de Carles Sumarroca dirigeixen les societats creades pel seu pare. Un d'ells, Jordi Sumarroca, ha estat imputat recentment per la trama d'adjudicacions de l'Ajuntament de Torredembarra.

Sense entrar ara en valoracions detallades i informació puntual, sembla clar que durant dècades la família Pujol s'ha vist involucrada en operacions financeres irregulars vinculades a l'explotació d'entitats mercantils concessionàries en molts casos d'adjudicacions públiques, dins i fora de Catalunya. La gestió d'aquests negocis excedeix en molt el que podria ser una conducta empresarial normalitzada.

També és un fet notori que la percepció generalitzada de la societat catalana, sense diferència entre adversaris i simpatitzants polítics, ha estat que la família Pujol gaudia d'un ampli marge d'impunitat gràcies al gran poder polític atresorat en diferents àmbits. En primer lloc, perquè Jordi Pujol Soley va ser al capdavant durant molt de temps de la presidència de la Generalitat de Catalunya, però també, en bona mesura, pel suport parlamentari que el seu partit va oferir als successius governs de l'Estat espanyol, tant el de Felipe González, amb el PSOE, com el de José María Aznar, amb el PP.

No resulta forassenyat, en aquest context, sostenir que existeix un vincle entre l'extraordinària amplitud i duració de les activitats denunciades i el condicionament polític de Pujol i la seva coalició pel que fa als controls que podien exercir-se sobre l'activitat pública de l'Administració. Tampoc no resulta gens estrany que sigui en aquest moment polític que es decideixi revelar l'assumepte i que en un futur, segons com evolucioni la situació política a Catalunya, torni a desaparèixer, tal com ja va succeir en el passat.

Un clar exemple d'aquesta falta de funcionament efectiu dels controls va ser el tancament de la instrucció del cas Banca Catalana. En aquest cas, Jordi Pujol Soley i la cúpula del banc van sortir indemnes després de dubtoses resolucions judicials exculpatòries. Els innumerables obstacles que va haver d'afrontar la investigació van generalitzar la percepció que els controls administratius, judicials i mediàtics no suposarien cap trava en casos de corrupció que impliquessin els grans partits polítics.

En l'actualitat, és una demanda unànime de la societat catalana i espanyola investigar, aclarir i destapar amb totes les seves conseqüències els fets com els que es denunciaven per posar fi a aquesta sensació d'impunitat generalitzada.

No sembla casual que quan Jordi Pujol Soley deixa la presidència de la Generalitat de Catalunya el 2003 i la seva coalició Convergència i Unió (CiU) passa a l'oposició al Parlament de Catalunya, comencin a

aparèixer imputacions contra els seus fills en diferents procediments judicials.

El passat 25 de juliol de 2014 va ser el mateix Jordi Pujol Soley qui va reconèixer públicament que la seva família, concretament la seva dona i els seus set fills, són titulars de diners ubicats a l'estranger des de l'any 1980. Aquests diners no han estat declarats a la hisenda pública espanyola i procedeixen, segons diu, d'un llegat del seu pare, Florenci Pujol Brugat, que va morir aquell mateix any, cinc mesos després que el seu fill Jordi fos nomenat president de la Generalitat.

És indispensable, per raons de justícia, determinar si aquest patrimoni ocult, encara que inicialment fos un llegat del pare de l'expresident, procedeix també del portentós entramat financer creat per la família Pujol i de beneficis obtinguts per activitats econòmiques il·lícites vinculades a l'obtenció de contractes públics per a les seves pròpies empreses o al cobrament de comissions, per part de la Generalitat, en el tancament d'aquest tipus de contractes.

La mera existència de patrimoni ocult a Andorra i altres territoris qualificats legalment com a paradisos fiscals, sense que se'n pugui justificar la procedència il·lícita, ja obligaria la fiscalia i l'autoritat judicial a iniciar una profunda investigació, sobretot tenint en compte la concurrència de nombrosos indicis d'activitats econòmiques irregulars:

Per començar, existeixen més de 50 empreses de titularitat dels germans Pujol Ferrusola relacionades amb un ampli ventall de negocis: des de l'explotació de clubs de golf, ports francs, tractament de residus, promocions immobiliàries i societats patrimonials, fins a refineries petrolíferes o empreses de distribució elèctrica, dins i fora de l'Estat espanyol.

En els últims mesos, s'ha sabut que una empresa d'Oleguer Pujol Ferrusola, per exemple, va rebre 8 milions des de les illes Verges per comprar un hotel a les Canàries. El mateix Jordi Pujol Ferrusola i la seva exdona, Mercè Gironès Riera, van pagar el 2012 més de 15,3 milions d'euros en el termini de cinc dies, amb motiu de diverses operacions empresarials. Una altra dada significativa és que la Policia eleva a 500 milions la fortuna acumulada per la família Pujol a Andorra, i un informe de la UDEF xifra entre 1.500 i 1.800 milions d'euros els que han circulat per comptes de la família Pujol amb destinació a bancs de Luxemburg.

Els querellants se senten directament involucrats en l'aclariment d'una trama que aparentment tenia com a objectiu final la defraudació pública. I encara més en un context com l'actual, en què els principis constitucionals que regulen els drets socials han quedat subordinats als interessos dels grans poders internacionals.

L'abril del 2010, el Parlament Europeu ja va adoptar un acord –malauradament incomplet– en el qual recordava que els anomenats paradisos fiscals “poden constituir un obstacle insuperable per al desenvolupament econòmic dels països pobres, usurpant la sobirania d'altres països i creant incentius per a la delinqüència econòmica”.

La gravetat d'aquest fenomen és el que hi ha darrere de normes com la de l'agreujant de l'article 305 bis 1. C) del delictes fiscal. El precepte preveu penes majors quan “la utilització de persones físiques o jurídiques o ens sense personalitat jurídica interposats, negocis o instruments fiduciaris o paradisos fiscals o territoris de nul·la tributació amagui o dificulti la determinació de la identitat de l'obligat tributari o del responsable del delictes, la determinació de la quantitat defraudada o del patrimoni de l'obligat tributari o del responsable del delictes”.

En bona mesura, la liberalització del mercat de capitals ha provocat la sortida de capitals locals sense que es pugui distingir entre els que s'han volgut situar fora del control fiscal i els que han tingut com a origen activitats il·legals. La desregulació dels mercats financers, des d'aquesta perspectiva, és un instrument més que idoni per a la comissió de fraus fiscals i per al blanqueig de capitals.

És ben sabut que filials d'entitats bancàries espanyoles domiciliades en paradisos fiscals ofereixen a clients residents al territori espanyol estructures constituïdes per entitats domiciliades en diverses

jurisdiccions *offshore* i *onshore* aptes per deslocalitzar rendes i patrimonis generats a l'Estat espanyol. El seu *modus operandi* es basa en la confidencialitat que s'ofereix al client respecte a la identitat de l'usuari d'aquesta estructura. L'adquisició dels anomenats productes fiduciaris *offshore* permet amagar la identitat de qui percep la renda, posseeix un patrimoni, realitza entrega de béns, prestacions de serveis o adquisicions patrimonials o bé obté increments de patrimoni a títol lucratiu. Amb això s'aconsegueix eludir els impostos que graven aquests fets imposables.

La Directiva comunitària 2003/48/CE, de 3 de juny de 2003, sobre fiscalitat de l'estalvi, constata que són freqüents els casos de residents que aconsegueixen eludir tota tributació al seu Estat de residència pels interessos percebuts en un Estat diferent del de la seva residència. Aquests moviments de capital originen, recorda, "distorsions que són incompatibles amb el mercat interior". I admet que "mentre els Estats Units, Suïssa, Andorra, Mònaco, San Marino i els territoris dependents i associats pertinents als estats membres no apliquin tots mesures equivalents o idèntiques a les que preveu aquesta directiva, la fuga de capitals cap a aquests països i territoris podria fer perillar l'acompliment dels seus objectius".

Com a conseqüència d'aquestes polítiques no resulta possible discernir entre diner "negre" –aliè al control fiscal dels estats– i diner "brut" –producte d'una activitat delictiva–. En efecte, l'esquema finalista de la desregulació europea ha incapacitat els estats per fer complir la llei, tant penalment com fiscalment, i ha buidat amb això el principi democràtic i la sobirania de la ciutadania. Aquest escenari ha permès el desenvolupament d'estructures organitzades de gran poder que operen amb una impunitat pràcticament absoluta. Segons el Fons Monetari Internacional, aquestes estructures es reparteixen al voltant del 5% del producte interior brut mundial sense que sigui possible diferenciar entre capitals fruit de l'evasió fiscal i capitals producte de l'activitat delictiva.

Com a conseqüència, s'han generat denses selves de poder i tràfic d'influències que afavoreixen l'aflorament d'una nodrida casta de polítics, intermediaris, inversors d'oportunitat, *brokers*, *tycoons*, magnats dels mitjans i alts funcionaris de les diferents administracions de justícia. Aquesta casta es perpetua a escala internacional mitjançant una distribució de rols pròpia de les associacions il·lícites, una categoria que la jurisprudència major defineix de manera encertada com "qualsevol xarxa estructurada que agrupi una pluralitat de persones amb una jerarquització i un repartiment de tasques o funcions entre elles i que tingui una vocació de permanència en el temps".

En aquests últims temps, s'ha pogut advertir com el recurs de la fiscalia a les ordres del Govern espanyol ha aconseguit apartar un jutge que es va proposar investigar el paper dels corruptors i els beneficis específics obtinguts pel suposat "donants" en l'anomenat cas Bárcenas. El recurs pretenia –i ho va aconseguir– eliminar del procés el caràcter de crim organitzat que té la corrupció a l'Estat espanyol, tal com es defineix al Codi Penal en l'apartat dedicat als delictes relatius a l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques: "Són punibles les associacions il·lícites, i reben aquesta consideració les que tinguin com a objectiu cometre algun delictes o, després que hagin estat constituïdes, en promoguin la comissió, així com les que tinguin com a objectiu cometre o promoure la comissió de faltes de manera organitzada, coordinada i reiterada".

Actualment, resulta tabú donar a les "associacions" de financers, empresaris, polítics i alts funcionaris el mateix tractament que als traficants de drogues o a les bandes mafioses. Tanmateix, totes dues figures compleixen el tipus penal sense cap analogia, utilitzen els diners objecte de la seva activitat il·lícita de manera similar, amb els mateixos gestors i amb les mateixes eines d'ocultació i produeixen un dany social i institucional sobradament comparable. No és possible explicar algunes fortunes empresarials ni personals sense apel·lar a aquestes estructures permanents de corrupció, com tampoc no és possible explicar la seva permanència en el temps i la seva impunitat sense aquesta associació.

Les quantitats estratosfèriques a les quals al·ludeixen les investigacions dels funcionaris policials són proporcionals a les dificultats que aquests mateixos funcionaris troben per investigar, els fiscals per acusar, o els jutges per instruir. Quan qualsevol forma d'honestedat professional és castigada cada cop que topa amb alguna manifestació d'aquesta organització delictiva, el resultat és la destrucció de les bases de la democràcia. Així ho acredita un repàs general dels grans casos de corrupció a Espanya, plens de sobreseïments impensables, prescripcions forçades, jurisprudències de cas únic, investigacions avortades,

fiscals apartats, jutges jutjats, indults vergonyosos i periodistes silenciats. Sense aquest fenomen patològic no és possible entendre el desenvolupament de gran part del procés polític de l'Espanya contemporània i, molt especialment, la configuració d'una política que ha considerat els ciutadans com a subjectes passius d'un joc economicopolític on la corrupció organitzada, entesa en les seves diverses formes de criminalitat, n'ha estat una part molt important.

SEGON: ENTRAMAT SOCIETARI DELS QUERELLATS

Tal com hem exposat anteriorment, l'origen d'aquesta querella és, a més de la declaració de l'existència de diners ocults a Andorra en mans de la família Pujol, la presa de coneixement a través de diversos mitjans de la interlocutòria de 9 d'abril de 2013 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 dictat a les Diligències prèvies 141/2012. En aquesta interlocutòria es requereix a tres entitats financeres determinada documentació, des de l'any 2004, com “compte bancari i/o qualsevol producte financer” en el qual figurin com a titulars Jordi Pujol Ferrusola i les societats *Iniciatives Marketing i Inversions, SA* (B-60422334); *Inter Rosario Port Services, SA* (A-43662683); *Project Marketing Cat, SL* (B-62756101); *Active Translation, SA* (B-81548240) i *Iberoamericana de Business and Marketing* (A-81589798)”. Doncs bé, disposant de determinades informacions –tot i que siguin parcials– d'aquestes societats, que confirmen i amplien els indicis que motiven l'actuació judicial, entenem que és el nostre deure com a ciutadans posar-les a disposició dels tribunals.

Si ens centrem en el cas Pujol, el punt de partida d'aquest escrit no pot ser cap altre que el quadre de les activitats societàries dels querellats. Aquestes societats, òbviament, no n'exclouen d'altres que desconexem o la identificació de les quals resulta difícil per l'existència de persones interposades o testaferrós.

Les dades següents consten en les inscripcions dels respectius registres mercantils de Barcelona, Tarragona, Madrid, Bilbao, Melilla i Las Palmas de Gran Canaria, segons es desprèn de les trenta-set certificacions que s'adjunten en aquest escrit de querella com a documents del 3 al 39, còpies de certificacions registrals de les diverses entitats mercantils que es relacionen a continuació i justificatives de les diligències que aquesta part pretén al Registre Mercantil. A partir de les dades següents, o de la investigació de les que no s'han pogut adjuntar, s'exposaran els fets que creiem que presenten rellevància penal i haurien de ser objecte d'investigació, a més dels que ja poguessin estar sent investigats judicialment.

A) Activitat societària de Jordi Pujol Ferrusola

1. *Iberoamericana de Business and Marketing, SA*

Es tracta d'una empresa constituïda a Barcelona el 15/11/1996 amb domicili social al carrer Ganduxer, 5-15, 6è 4a, B. El seu capital social és de 60.101,21 € i el capital desemborsat puja a 15.025,03 €.

A l'article 2 dels seus estatuts es determina com a objecte social: “Obtenció i desenvolupament de concessions administratives per a l'explotació de serveis públics”; “Contractació amb l'Administració pública d'obres d'edificació civil, enginyeria, prospecció, transport i distribució”; “Importacions i exportacions”; “Perforacions, cimentacions i pavimentacions per a la construcció d'edificacions civils...”; “Promoure, operar i explotar... béns destinats a l'oci i jocs lúdics de qualsevol tipus”.

D'acord amb l'article 5, el capital social puja a la suma de DEU MILIONS DE PESSETES.

El 25% del capital és subscrit per Miguel Salón Moreno i Jordi Puig i Godé en representació d'*Ascot Inversions, SL*. Jordi Puig és nomenat administrador únic.

Per acord de la Junta Universal, el 14/12/2009 l'empresa va ser dissolta i Jordi Pujol Ferrusola en va ser nomenat liquidador. En l'acord de liquidació, se li adjudica la titularitat del 90% del capital i com a “quota de liquidació” 1.082,28 €.

2. *Active Translation, SL* (“Societat unipersonal”)

Es constitueix a Barcelona el 26/9/1996. Jordi Pujol Ferrusola hi consta com a soci únic. El seu capital social puja a 7.730.462,60 €, desemborsats íntegrament.

Segons l'article 3 dels seus estatuts, formen part de l'objecte social: "A) Operacions sobre immobles en general tant rústics com urbans, i la seva explotació sota qualsevol modalitat jurídica i econòmica, incloent la realització de qualsevol mena d'obres i reformes. B) Compravenda, administració de valors mobiliaris amb o sense cotització en els mercats secundaris oficials. C) Realització d'estudis econòmics, financers i d'inversió, així com de funcions d'assessorament econòmic i financer (...) E) Realització de projectes d'enginyeria i de construcció...".

D'acord amb l'article 7 dels estatuts, el domicili social s'estableix al carrer Ganduxer, 5-15, 6è 4a B. Jordi Pujol Ferrusola n'és nomenat administrador el 14/9/2012.

Segons la inscripció registral de 23/1/2013, les dades són les següents:

S'inscriu l'acord del soci únic pel qual el capital de 60.200 euros s'eleva a 7.730.462,60 € en virtut de l'acord de la Junta de 17/12/2012.

De les noves participacions, 82.009 se subscriuen íntegrament pel soci únic per valor de 493.694,18 €, mitjançant l'ingrés d'aquesta quantitat al compte corrent de l'entitat. 944.906 noves participacions s'aporten mitjançant 5.000 accions de la societat *Iniciatives Marketing i Inversions, SA*, amb domicili social al carrer Ganduxer, a Barcelona. Aquestes accions representen el 50% del capital social. L'aportació es valora en 5.688.334,12 €.

240.516 noves aportacions es fan mitjançant 1.503 participacions socials de la societat *Project Marketing Cat, SL*, que representen el 50% del capital social. Es valora aquesta aportació en 1.447.906,92 €. Aquesta última societat també està domiciliada al carrer Ganduxer, a Barcelona.

6.699 participacions socials es fan a través de 40.333 participacions de la societat *Inter Rosario Port Services, SA*, que representen el 66,66% del capital social. Es valora aquesta aportació en 40.327,98 €.

3. *Iniciatives Marketing i Inversions, SL*

L'empresa es constitueix el 15/11/1993, inicialment sota la denominació d'Akendo, SL, amb un capital de 500.000 pessetes. El seu objecte social, tal com consta en estatuts, inclou, entre altres activitats, "compravenda de finques rústiques i urbanes, la seva parcel·lació, urbanització i construcció, i les altres operacions pròpies de caràcter immobiliari..."; "compra, venda, fabricació, importació, exportació, distribució i comercialització de productes relacionats amb el sector de la dietètica, perfumeria, drogueria, cosmètica, begudes i alimentació"; "l'explotació de perruqueries i salons i instituts de bellesa...".

L'administradora de l'empresa és Mercè Gironès Riera des del 7/5/2010. En la certificació registral de 18 de febrer de 2013 figuren com a capital social 60.200 €. El domicili social s'estableix al carrer Muntaner, 64, de Barcelona.

4. *Project Marketing Cat, SL*

Es constitueix a Barcelona el 27/12/2001. El seu objecte social comprèn, entre altres activitats: "Operacions sobre immobles en general, tant rústics com urbans, i la seva explotació..."; "la compravenda, administració i explotació de valors immobiliaris"; "la realització d'estudis i prospeccions de mercat"; "la realització d'estudis econòmics, financers i d'inversió".

El capital social que consta és de 3.006 €. Cristina Isabel de Francisco Cotorruelo hi figura com a sòcia i Mercè Gironès Riera com a administradora, des del 27/12/2001. El domicili social es constitueix al carrer Ganduxer, 5-15, 6è-4a B.

La inscripció registral es produeix el 8/3/2007. El 1/2/2007 la Junta Directiva acorda traslladar el domicili social al que ja s'ha indicat.

5. *Inter Rosario Port Services, SA (Tarragona)*

Es constitueix a Tarragona, el 12/12/2001, amb un capital social de 60.500 €.

El seu objectiu social comprèn la “prestació de serveis portuaris” i, de manera concreta, “constituir i integrar una societat anònima de nacionalitat argentina que explotarà la concessió prevista al Plec de bases i condicions de la licitació nacional i internacional d'una terminal multipropòsit, convocada per l'ens administrador Puerto Rosario l'any 2000”.

Hi figuren com a socis: Fruport, SA; Naviera del Odiel, SA; T.P.S. Tarragona Port Services, SA; Silos de Tarragona, SA, i AbrasconHuarteLain, SA.

El 26/10/2007 es nomena administradora Mercè Gironès Riera, que posteriorment atorga poders a Jordi Pujol Ferrusola.

6. *Pujart, SL*

L'empresa és constituïda a Barcelona, el 4/11/1997, per Jordi Pujol Ferrusola, que consta com a soci únic. El capital social puja als 15.000.000 de pessetes, que el seu soci únic desemborsa aportant “un quadre, oli sobre tela, d'Aureliano de Beruete, firmat i pintat el 1909, de 70 cm d'alçada per 1 m d'amplada” i valorat en aquesta quantitat.

El mateix Jordi Pujol Ferrusola hi consta com a administrador. El domicili social de l'empresa és al carrer Balmes, 64, 2n-2a, a Barcelona.

El capital subscrit i desemborsat actual és de 160.151,70 €.

La inscripció registral data del 19/9/200. Jordi Pujol Ferrusola, en la seva condició de soci únic, inscriu l'acord de la Junta General celebrada el 27/12/2006, en el qual es decideix augmentar el capital social mitjançant l'aportació d'un retaule “atribuït al Mestre d'Alzira”, titulat *Retaule amb diverses escenes de la Verge Maria*, d'un metre d'alçada i 1,10 metres d'amplada de propietat seva, per valor de 69.999,88 €.

7. *Hitech General Consulting, SL*

Constituïda a Barcelona el 3/4/1990 per diversos socis amb un capital de 500.000 pessetes, amb el següent objecte social: “el comerç, importació i exportació de productes manufacturats, matèries primeres, objectes de regal i decoració”.

Per decisió de la Junta General de 7/10/1991 Jordi Pujol Ferrusola n'és nomenat coadministrador. A la Junta General de 4/6/1993 s'accepta la seva dimissió.

El domicili social s'estableix al carrer Ganduxer, all mateix número que s'ha dit més amunt. El capital social puja a 3.005,06 €

8. *Hot Line Computer, SL*

Constituïda a Barcelona el 2/5/1990, amb un capital social de 55.000.000 milions de pessetes.

El seu objectiu social comprèn: “La comercialització d'ordinadors i software d'aplicacions...”; “la comercialització de màquines d'escriure, calcular, multicopistes, fax, caixes enregistradores...”; “la comercialització d'aparells de música, telefonia, radiotelefonia, televisió, cinematografia, fotografia, dictàfons, tocadiscos...”; i “la comercialització de tota mena d'equips d'oficina”.

En la constitució de l'empresa hi participen com a socis constituents Mercè Gironès Riera i Jordi Pujol

Ferrusola, que en el mateix acte n'és nomenat administrador.

El capital social posterior puja a 330.556,66 €. A la Junta General de 26/2/1993 Jordi Pujol Ferrusola renuncia al seu càrrec. En virtut de la interlocutòria judicial ferma de 19/4/1993, l'empresa és declarada en fallida voluntària.

La resolució judicial acorda el següent: “Es decreta l'arrest domiciliari de [Jordi Pujol Ferrusola] del qual es podrà excusar si presta fiança de 25.000 pessetes”.

9. Catexpress, SA

Es constitueix a Barcelona el 29/6/1989 amb un capital social de 200.000 pessetes. L'objecte social comprèn “el negoci del transport en tota la seva amplitud [...inclòs...] “l'emmagatzematge i embalatge” i “la importació, exportació, manipulació, compra i venda de productes alimentaris o destinats a l'alimentació...”.

Jordi Pujol Ferrusola és soci i secretari del Consell d'Administració. A la Junta de 1/7/1991 renuncia al seu càrrec. El 22 d'agost d'aquell mateix any, inscriu al Registre la seva dimissió.

El capital social posterior és de 1.202,02, euros.

10. Erisono Longiano, SL

Constituïda a Barcelona el 19/6/2007, amb un capital social de 3.006 €, per Jordi Pujol Ferrusola i Pujart. En la mateixa data, Jordi Pujol Ferrusola n'és nomenat administrador per un temps indefinit. Segons l'article 2 dels Estatuts, l'objecte social de l'empresa inclou “activitats relacionades amb la compra, venda, intermediació, importació i exportació d'antiguitats i obres d'art”.

11. Projectes Barcelona, SL

Constituïda a Barcelona, el 4/7/1985, amb domicili social al carrer Balmes, 64, i l'objecte social següent: “la realització de tota mena de treballs, estudis i projectes relacionats amb l'arquitectura, la delineació, el disseny i la decoració...”. El capital social és de 240.000 pessetes. Els socis constituents són Florencio Ferrusola Jordà, Manuel Márquez Poncela i David Camps Balsalobre.

Jordi Pujol Ferrusola n'és nomenat administrador el 20/5/1998. Es desemborsa un capital social de 370.929,62 €. La Junta Universal acorda, el 1/7/2008, augmentar el capital social en 85.755,40 €. Les participacions socials creades “són assumides íntegrament, prèvia renúncia al seu dret d'adquisició preferent de l'altre soci, pel soci Jordi Pujol Ferrusola, amb domicili al carrer Balmes, 64, mitjançant la compensació de la quantitat de 495.685,01 euros del crèdit completament líquid i vençut d'import, 495.693,80 euros que el Sr. Pujol té amb Projectes Barcelona, SL”.

12. Vintiquatre, SL

Constituïda a Barcelona el 26/11/1996, amb el següent objecte social: “l'exposició, tinença i comerç de pintura, arts gràfiques i qualsevol altre tipus de productes i objectes artístics; edició, exposició i comerç de llibres d'art o edicions especials”. El capital social puja a 7.000.000 de pessetes. És constituïda per diversos socis, entre els quals hi ha Jordi Pujol Ferrusola.

Acord de la Junta del 15/12/2005 que disposa la dissolució i liquidació de la societat i el cessament dels tres administradors, un dels quals era Jordi Pujol Ferrusola. Aquest acord s'inscriu el 27/4/2006. El seu últim capital social és de 8.000.000 de pessetes. Jordi Pujol Ferrusola apareix domiciliat a la ronda General Mitre, 60-62.

13. Consulting Centro España, SA (Bilbao)

Constituïda a Madrid el 19/10/1998 amb un capital social de 25.000.000 pessetes. D'acord amb els seus estatuts, el seu objecte social està vinculat a “serveis i consultoria i assessorament [...] a efectes de promoció i realització de negocis i inversions tant a Espanya com a l'estranger...”.

A la Junta General de 28/5/1991 Jordi Pujol Ferrusola n'és nomenat conseller.

A la Junta de 30/6/1992 dimiteix del seu càrrec.

B) Activitat societària d'Oleguer Pujol Ferrusola

14. Optimus Subastas on-line, SA (Madrid)

La societat comença operacions el 24/5/2000. El seu objecte social és el “desenvolupament d'activitats i la prestació de serveis amb el sector immobiliari a través d'Internet...”. El seu capital social és de 60.200 €.

A la Junta de 25/5/2000 n'és nomenat secretari no conseller Oleguer Pujol Ferrusola (que designa com a domicili “la ronda General Mitre”)

15. S. Fernando Resort Bahía Sur, SL (Madrid)

Constituïda a Madrid, comença les seves operacions el 10/10/2003. El seu objecte social inclou: a) “Activitat immobiliària, compra, venda, urbanització i lloguer d'immobles en general, terrenys, solars i edificis...”; b) “Gestió i negociació de societats, valors mobiliaris, patents, marques, registres, concessions i participacions socials”.

Disposa d'un capital social de 300.507 €, “íntegrament subscrit i desemborsat”.

L'empresa és dissolta i liquidada el 18/3/2010. Concorre a l'atorgament de l'escriptura de dissolució i liquidació Oleguer Pujol Ferrusola, entre d'altres.

Hi intervenen: Elías Rodríguez-Viña González, en representació de la societat Planiur, SA, i Oleguer Pujol Ferrusola com a mandatari verbal de les societats Hard-Woor Mil, SL, i de la societat Somisal, SA, que va ser constituïda inicialment com a Somosierra Industrial, SA.

Les societats per les quals intervé Oleguer Pujol aporten, respectivament, 12.922 € i 15.326 €.

Posteriorment, compareixen Carlos Toraño Vallina, en representació de la societat Guadianalumpur, SA, com a conseller delegat de la societat Somisal, SA, per ratificar l'actuació d'Oleguer Pujol. També compareix Manuel Sánchez de Movellán García-Ogara en representació de la societat Hard-Woor Mil, SL, amb la mateixa finalitat.

A la Junta General de 23/7/2009 s'acorda la dissolució i liquidació de la societat. S'acorda per majoria pel fet que ja s'ha complert l'objecte social, en haver-se transmès a la societat per un tercer els actius immobiliaris integrants del complex Bahía Sur.

Durant l'exercici tancat el 31/5/2009 es va produir un benefici de 555.349,46 €.

Correspon a cada participació social una quota liquidativa:

- a Hard-Woor Mil, SL, van correspondre 49.450 €

- a Somisal, SA, 58.650 €.

16. JasmundSpain, SL (Madrid)

Comença les seves operacions el 30/5/2008. El seu objecte social consisteix en la “prestació de serveis de tota mena, tècnics, jurídics o econòmics [...] a societats mercantils [...] empreses individuals o persones físiques, [...] compra i venda de societats mercantils o empreses individuals, dels seus béns immobles o semovents, [...així com...] la intervenció en operacions de transferència de tecnologia”.

El capital social és de 3.010 €. La societat és constituïda per Lexxel Servicios Empresariales, SL. A la Junta de 18/2/2010 és nomenat Oleguer Pujol com a administrador únic i s'amplia el seu objecte social. Tal com consta en la inscripció registral, el 22/1/2013 s'aporta una escriptura notarial en la qual es fa constar el "cessament i nomenament de membres de l'òrgan d'administració".

17. *Tres Forcas Capital, SA (Melilla)*

La societat és constituïda a Melilla, el 24/1/2005, amb un capital social inicial de 3.006 €. Després de la seva ampliació, segons la inscripció de 4/6/2007, el capital puja a 2.308.006,80 €. Consta l'existència de tres administradors, un dels quals és Oleguer Pujol Ferrusola.

L'objecte social de l'empresa és "l'activitat immobiliària en general i la urbanització, construcció, compravenda, rehabilitació, reforma, arrendament, explotació i comercialització de béns immobles al terme municipal de Melilla".

Hi consten com a socis *Comunidad Manzana 4, SL*, de Granada i *Pavane Investments, SA*, domiciliada a Luxemburg.

A la Junta de 8/3/2005, Oleguer Pujol Ferrusola dimiteix com a administrador. A la Junta de 2/12/2006, torna a ser nomenat administrador, amb dues persones més. A la Junta de 22/12/2006, la societat és adquirida per *Drago Mediterranean Holding Coöperatief, UA*, societat constituïda als Països Baixos.

18. *Servifonía Plus, SL (Las Palmas de Gran Canaria)*

Constituïda a Las Palmas el 23/6/2005, amb un capital social de 3.006 €, constituït per 100 participacions, 99 de les quals estan subscrites per Global Premium, SL, i una per Mª Piedad Llaquet Ballarín.

Posteriorment, el capital social s'eleva a 2.070.021,78 €, dividit en participacions socials. L'objecte social de l'empresa apareix vinculat a la "comercialització, distribució i venda de productes d'hosteleria, explotació hotelera i de complexos turístics, explotació de bars, restaurants, hotels, pubs i discoteques". Des de 20/7/2006, la societat *Drago Mediterranean Holding Coöperatief, UA*, és soci únic de l'entitat.

El 4/10/2006 Oleguer Pujol n'és nomenat administrador solidari amb Isabel Olivares de la Cerda. El 5/7/2010 una resolució judicial declara la societat en concurs voluntari.

19. *Arquillo Resort, SL*

Constituïda per la societat holandesa *Drago Mediterranean Holding Coöperatief, UA*, el 12/03/2007 amb un capital de 3.006 €. El 8/6/2007 el capital va ser augmentat en 1.600.000 €, subscrit i desemborsat.

L'objecte social de l'empresa inclou "activitat immobiliària, construcció, compravenda, rehabilitació, reforma, arrendament, explotació i comercialització de béns immobles" i "prestació de serveis en l'àmbit immobiliari". Oleguer Pujol Ferrusola i Isabel Olivares de la Cerda en són designats administradors solidaris.

El 15/2/2013 es presenta un document sobre dimissió, canvi d'estructura i nomenament de l'òrgan d'administració.

20. *Bahoruco Park, SL (Las Palmas)*

Constituïda el 12/3/2007 per la societat *Drago Mediterranean Holding Coöperatief, UA*, amb un capital de 3.006 €. El 8/6/2007 s'augmenta el capital i queda establert en 2.400.000 €.

L'objecte social és el mateix que el d'Arquillo Resort.

En són administradors solidaris Oleguer Pujol Ferrusola i Isabel Olivares de la Cerda.

El 15/2/2013 es presenta un document sobre dimissió, canvi d'estructura i nomenament de membres de l'òrgan d'administració. Per les actuacions presumptament delictives d'Oleguer Pujol, segons els mitjans solvents, jutjats d'instrucció de Melilla i Las Palmas incoen procediments penals que, sense més ni més, són arxivats (*El País*, 12 de juliol de 2014: "Los 15 millones en 5 días de Jordi Pujol Ferrusola y su esposa").

C) Activitat societària de Josep Pujol Ferrusola

21. Europraxis Consulting Holding, SL

Inicialment constituïda sota la denominació de Risco 2000, SL, amb un capital de 3.250 €. Constituïda a Barcelona el 12/01/2000 per Enrique Morera Guajardo en representació de les societats BBM&A, SA, i Servigestión BCN, SA.

El 5/4/2001 són nomenats diversos administradors. Un és Josep Pujol Ferrusola, domiciliat a la ronda General Mitre, 96.

Posteriorment, el capital social s'amplia a 144.000€. Per acord de 24/6/2002 aquesta societat és dissolta pel fet d'haver estat absorbida per Atlante Sistemas, SL.

22. Soluciones informáticas industriales, GDI, SL

Constituïda a Barcelona el 28/07/1994 per Josep Pujol Ferrusola i altres amb el següent objecte social: "Dedicar-se a la informàtica en qualsevol de les seves manifestacions o modalitats, i en particular, a l'anàlisi i programació de sistemes operatius [...] la compra, venda, importació, exportació i distribució de programes informàtics (software) i els seus equips i material (hardware) i la prestació de serveis d'assessorament i consultoria informàtica".

El capital social inicial és de 501.000 pessetes. Josep Pujol Ferrusola hi aporta 167.000 pessetes més. Posteriorment, el Capital social puja als 3.011,7 €. A la Junta Universal de 11/4/1995, Josep Pujol Ferrusola renuncia al seu càrrec (se suposa que d'administrador).

D) Societats de Mercè Gironès Riera

23. Irigem 2012, SL

Constituïda i inscrita al Registre Mercantil de Barcelona el 13 de desembre de 2012. Mercè Gironès hi consta com a sòcia única i administradora.

El capital social subscrit i desemborsat és de 7.653.125 €. El domicili social se situa al carrer Moneders, 2, casa.

L'objecte social de l'empresa està vinculat a la "compravenda, administració i explotació de valors mobiliaris amb cotització o sense en mercats secundaris oficials [...], la promoció, creació, constitució, gerència i direcció d'empreses, actuant com a societat hòlding i la prestació de serveis econòmics, comptables, fiscals, tècnics a altres companyies, persones o empreses [...] La realització d'estudis i prospeccions de mercats [...] La realització d'estudis econòmics, financers i d'inversió, així com funcions d'assessorament econòmic [...] Les operacions sobre immobles en general, tant rústics com urbans, i la seva explotació [...] La societat podrà desenvolupar totalment o parcialment de manera indirecta activitats integrants del seu objecte social mitjançant la titularitat d'accions o participacions en societats amb un objecte idèntic o anàleg...".

E) Societats de Pere Pujol Ferrusola

24. *Entorn SL Enginyeria i Serveis (extingida)*

F) Societats de Carles Sumarroca Coixet i fills

25. *Codema Serveis Agroambientals*

26. *Teyco, SA*

27. *Emte, SA*

G) Societats de Marta Ferrusola Lladós

28. *Hidroplant (extingida)*

TERCER: SOSPITES FUNDADES DE LES ACTIVITATS IL·LÍCITES DELS QUERELLATS

3.1 Respecte de la societat *Iberoamericana de Business and Marketing, SA*, la primera qüestió que cal indagar és si el desenvolupament d'un dels objectes socials –“obtenció i desenvolupament de concessions administratives per a l'explotació de serveis públics”– pot haver tingut conseqüències penals.

Atesos els vincles familiars existents entre Jordi Pujol Ferrusola i qui va ser el president de la Generalitat des del 1980 al 2003, resulta indispensable conèixer si aquesta societat es va veure beneficiada amb qualsevol forma de contractació pública, ja sigui com a adjudicatària o subcontractada, dins del procés de publicitat, transparència, no-discriminació i igualtat de tracte exigits per les lleis vigents en el moment de la contractació, amb el propòsit de garantir l'objectivitat de la decisió administrativa, o si, al contrari, aquesta empresa va ser contractada irregularment i amb incompliment dels requisits legals exigibles. Per determinar el compliment o, si escau, la infracció de les disposicions en cada moment vigents caldrà revisar el que disposen la Llei de contractes de les administracions públiques 13/1995, el RDL 2/2000, i la Llei de contractes del sector públic 30/2007, així com les posteriors disposicions vigents.

3.2 Les mateixes exigències han de plantejar-se respecte als processos de contractació de l'Administració de la Generalitat i altres administracions públiques de Catalunya amb les societats *Europraxis Consulting Holding, SL*; *Europraxis Consulting, SA*; *Comopraxis, SA*, i *Indra*, totes vinculades a Josep Pujol Ferrusola.

La Sindicatura de Comptes de Catalunya va emetre un informe l'any 2003 per donar compliment a la Resolució 1476/VI del Parlament de Catalunya, amb data 11 de juny de 2002, que indicava el següent: “El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 146 del Reglament de la cambra, encomana a la Sindicatura de Comptes un informe de fiscalització en relació amb totes les contractacions i despeses efectuades durant els últims sis anys per la Generalitat (1996-2012) o alguna de les seves empreses i organismes autònoms i les administracions locals amb alguna de les empreses següents:

- *Europraxis Consulting Holding, SL*
- *Europraxis Consulting, SA*
- *Comopraxis, SA*
- *Indra* (qualsevol grup d'aquesta matriu)

Aquest informe va detectar irregularitats en la contractació administrativa amb les empreses *Europraxis* i *Indra*. La societat *Europraxis Consulting, SA*, va ser venuda a *Indra* per 44 milions d'euros l'abril del 2001. Josep Pujol i els seus cinc socis es van comprometre a continuar al grup com a executius durant quatre anys –a canvi de nou milions d'euros, segons el compliment d'objectius–. Segons va explicar *Indra* a la premsa, els principals actius d'*Europraxis* eren “el cervell i els mercats”, els executius i els seus clients potencials, és a dir, Pujol i la Generalitat podríem afirmar ara.

Després de la compra d'*Europraxis*, *Indra* va multiplicar els seus contractes amb la Generalitat de Catalunya. Com a exemple, a principis del 2001 el Departament d'Economia va convocar un concurs públic per modernitzar la Direcció General de Tributs, al qual es van presentar *Indra* i altres consultores com *Accenture*, *Informática Corte Inglés*, *DMR*, *CapGemini* o *Altran*. *Indra* es va adjudicar el concurs el juliol del 2001, mesos després d'adquirir *Europraxis*.

3.3 Davant de les circumstàncies concurrents en l'ampliació de la capital de la societat *Active Translation, SL*, de la qual és soci i administrador Jordi Pujol Ferrusola, i paral·lelament en la constitució de la societat *Irigem 2012, SL*, de la qual és sòcia i administradora Mercè Gironès Riera, resulta ineludible conèixer el procés d'obtenció dels fons que van permetre dur a terme les operacions esmentades entre el 13 i el 17 de desembre de 2012.

En la societat *Active Translation SL*, la Junta Universal, constituïda pel seu únic soci, Jordi Pujol Ferrusola, acorda el 17 de desembre de l'any passat ampliar el seu capital social a 7.730.462,60 € mitjançant l'emissió de participacions socials. Per executar aquest acord, Jordi Pujol Ferrusola aporta 493.694,18 €, segons la inscripció registral, "mitjançant l'ingrés d'aquesta quantitat al compte corrent de l'entitat". La resta del capital ampliat l'aporten tres de les societats citades a la interlocutòria del Jutjat Central número 5. *Iniciatives Marketing i Inversions, SA*, aporta 5.688.334,12 €; *Project Marketing Cat, SL*, 1.447.906,92 €, i *Inter Rosario* aporta 40.327,98 €. Amb una particularitat, d'aquestes tres societats, en el moment de fer aquesta operació l'administradora és Mercè Gironès Riera, de la qual ja hem exposat la relació familiar.

Però en aquestes dates coincideix una altra dada certament significativa, i se n'haurà d'aclarir l'abast penal. Quatre dies abans de la data esmentada, és Mercè Gironès Riera qui constitueix *Irigem 2012, SL*, de la qual és administradora única, aportant i desemborsant com a capital social 7.653.125 euros. De tot això resulta que en cinc dies del passat mes de desembre les dues persones indicades han ingressat en comptes que òbviament desconeixem l'elevada suma de 15.383.587 euros. Quin és l'origen d'aquesta quantitat? D'on procedeix? Aquesta és la qüestió que cal aclarir, ja que pot tenir relació amb l'objecte de la investigació penal en curs.

3.4 Respecte de la societat *Inter Rosario*, en la qual figuren des del 2007 com a administradora Mercè Gironès i com a apoderat Jordi Pujol Ferrusola, caldria aclarir quin és l'objectiu real d'una societat, amb socis tan rellevants, que es manté amb un capital social de 60.500 euros per "constituir i integrar una societat anònima de nacionalitat argentina que explotará la concessió prevista al Plec de bases i condicions de la licitació nacional i internacional d'una terminal multipropòsit, convocada per l'ens administrador Puerto Rosario (Argentina) l'any 2000". Es desconeix si l'objectiu social s'ha complert.

3.5 Així mateix, atesa la naturalesa dels béns que Jordi Pujol Ferrusola ha aportat com a valor del capital social de la societat *Pujart, SL*, que ell mateix va constituir, i de la seva ampliació, "un quadre, oli sobre tela, d'Aureliano de Beruete, signat i pintat el 1909, de 70 cm d'alçada i 1 m d'amplada", i un "retaule atribuït al Mestre d'Alzira", titulat *Retaule amb diverses escenes de la Verge Maria*, d'1 m d'alçada i 1,10 m d'amplada de la seva propietat per valor de 69.999,88 €", resulta justificat, tenint en compte l'objecte confús i difús de les seves activitats mercantils, que s'acrediti la forma d'adquisició d'aquests béns, de valor econòmic tan convencional, i la seva adequada tributació.

3.6 En relació amb la societat *Projectes Barcelona, SL*, de la qual Jordi Pujol Ferrusola és soci, juntament amb d'altres, figura amb un capital social desemborsat de 370.929,62 euros. En la inscripció registral es fa constar que amb motiu d'una ampliació de capital acordada el 2008, Jordi Pujol Ferrusola adquireix les participacions socials creades a aquest efecte "mitjançant la compensació de la quantitat de 495.685,01 € del crèdit completament líquid i vençut d'un import de 495.693,80 € que el Sr. Pujol té amb *Projectes Barcelona, SL*". Quin és l'origen i justificació d'aquest crèdit? Quina relació té amb la resta d'operacions investigades?

3.7 En relació amb la societat *S. Fernando Resort Bahía Sur, SL*, constituïda a Madrid el 2003, amb un capital social de 300.507 €, amb un projecte immobiliari concret, segons el que es desprèn de l'anotació de la seva dissolució el 2010, resulta necessari aclarir les raons per les quals Oleguer Pujol Ferrusola concorre a l'atorgament de l'escriptura de dissolució. I, a més, ho fa com a "mandatari verbal" de dues societats, *Hard-Woor Mil, SL*, i *Somisal, SA*, de les quals es desconeixen els socis i l'objecte social. Aquesta participació llavors és ratificada pels representants d'aquestes dues societats. L'esmentat Oleguer Pujol Ferrusola, ¿quina relació mantenia amb aquestes dues societats i, sobretot, amb la principal, *S. Fernando*? Quins beneficis va obtenir? Van ser declarats fiscalment?

3.8 Atès que consta que Oleguer Pujol figura com a administrador d'una societat dedicada a l'activitat immobiliària, domiciliada a Melilla i amb un capital social, des del 2007, de 2.308.006,80 €, *Tres Forcas*

Capital, SA, resulta indispensable conèixer si aquesta societat, per raó de la presència d'un membre de la família Pujol, va ser beneficiada amb contractes públics de manera irregular amb els corresponents beneficis econòmics il·legals, i aclarir les circumstàncies en què aquesta societat va adquirir els terrenys on estava ubicat l'antic quarter de Valenzuela del Ministeri de Defensa, sembla que pagant un preu de 15.600.000 euros.

I, per descomptat, si figurant entre els seus socis, a més de *Comunidad Manzana 4, SL*, de Granada, una societat luxemburguesa, *Pavane Investments, SA*, ha estat un vehicle per a operacions econòmiques opaques o directament irregulars.

A les dades anteriors, se suma que en la junta de 22/12/2006, s'acorda la seva adquisició per la societat *Drago Mediterranean Holding Coöperatief, UA*, societat constituïda als Països Baixos.

Societat que constitueix o adquireix tres societats més, totes domiciliades a Las Palmas de Gran Canaria, de les quals també és administrador Oleguer Pujol, com són *Servifonía Plus, SL*, amb un capital social de 2.070.021,78 €; *Arquillo Resort, SL*, amb un capital d'1.600.000 euros, i *Bahoruco Park SL*, amb un capital de 2.400.000 €. La primera té com a objecte social l'explotació hotelera i les altres dues tenen objectius immobiliaris. La titularitat de les tres per una societat holandesa, coincidint amb una més que dubtosa activitat real, justifica la necessària acreditació dels objectius perseguits per la societat estrangera i si va mantenir relacions econòmiques amb entitats financeres domiciliades a l'estranger i, particularment, en territoris identificats amb "paradisos fiscals".

3.9 Respecte a les empreses Entorn SL Enginyeria i Serveis i Codema Serveis, vinculades a Carles Sumarroca i a Pere Pujol Ferrusola, cal dir que van obtenir nombrosos contractes de la Generalitat de Catalunya i de les empreses públiques Gestió d'Infraestructures (GISA) i Regs de Catalunya (REGSA), que els van adjudicar la redacció de nombrosos informes mediambientals importants.

Els anys 2002 i 2003, la majoria dels informes mediambientals per obtenir les llicències dels parcs eòlics atorgats per la Generalitat van ser elaborats per dues empreses de l'entorn Pujol: *Entorn SL Enginyeria i Serveis*, regentada per Pere Pujol Ferrusola, i també per *Codema Serveis Agroambientals*, de la qual era president Carles Sumarroca Coixet, fundador de CDC i amic íntim de Jordi Pujol.

Algunes concessions administratives de parcs eòlics van ser atorgades de manera sospitosa a persones de l'entorn de Convergència Democràtica de Catalunya mitjançant informes d'impacte ambiental elaborats per *Entorn SL* i *Codema Serveis*, de Pere Pujol i Carles Sumarroca.

Per elevar el grau de sospita cal afegir que en aquesta època (2000-2003) Oriol Pujol Ferrusola era secretari general del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya, responsable de la concessió de les llicències, i que Artur Mas era conseller en cap, un càrrec creat per Jordi Pujol assimilable a una mena de "primer ministre".

Tots dos constituïen el tàndem perfecte per afavorir aquesta trama de parcs eòlics, ja que tant la concessió administrativa com els informes ambientals necessaris per a aquesta concessió estaven en mans dels fills de Pujol, i en certes ocasions van arribar a desbloquejar expedients negatius del Departament de Medi Ambient de la Generalitat.

3.10 Respecte a *Hidroplant*, Marta Ferrusola i l'esposa de Carles Sumarroca van ser sòcies d'aquesta empresa i també van obtenir contractes gràcies a les influències de l'expresident.

3.11 Sobre *Teyco* i *Emte, SA*, de la família Sumarroca: *Teyco* ha rebut nombrosos contractes d'obra pública de la Generalitat. *Emte* també ha rebut adjudicacions d'obra pública per imports molt elevats. Justament abans de la convocatòria de les eleccions del 2003, que van desbancar CiU del Govern, *Emte, SA*, va obtenir un dels contractes més importants, en una unió temporal amb altres empreses, per import de 150 milions d'euros, per a l'execució conjunta del projecte i les obres de sistemes de comunicacions de la línia 9 del Metro de Barcelona.

Paral·lelament als suculentos contractes obtinguts per les empreses dels Sumarroca, consten relacions comercials de consultoria prestades per l'empresa *Project Marketing Cat*, realitzades per Jordi Pujol Ferrusola, a l'empresa *Emte, SA*, que resulten sospitoses de ser pagaments encoberts de comissions, ja que no responen a una prestació de serveis acreditada per part de Jordi Pujol.

QUART: CONCLUSIONS

4.1 Qualsevol observador imparcial podria inferir que la trama financera de la família Pujol constitueix un

complex entramat que consentia pagaments per adjudicacions d'obres públiques i per favors polítics, entre els quals es podria situar el famós 3% al qual va fer referència i després se'n va retractar el senyor Maragall en seu parlamentària. Aquest entramat, presumptament, permetia als fills utilitzar factures de les seves empreses per a simular feines o encàrrecs que no havien estat realitzats i per a ocultar pagaments il·lícits.

4.2 En aquest context, és central estendre aquesta querella i la subsegüent investigació a l'origen dels pagaments esmentats i al suborn indiciari que se'n deriva. La connexió criminal que s'estableix en aquest entramat té una indubtable rellevància penal, ja que implica la presumpta defraudació de recursos públics i l'alteració en les finalitats de les polítiques públiques. Aquí hi ha l'autèntica causa del negoci de la corrupció, ja que a l'adjudicatari corruptor se li permet alterar el preu, el servei o la legítima competència amb altres possibles concursants a canvi d'un lucre obtingut en detriment del patrimoni públic, els serveis als ciutadans o l'alteració de les polítiques públiques.

Sense el fet delictiu –a través d'una genuïna concurrència i una honesta decisió política– els ciutadans tenen dret a esperar dels seus representants com a part dels “seus drets fonamentals i llibertats públiques” com molt bé afirma el Codi Penal. Un lucre que “comparteix” amb els representants públics corruptes i ajuda a ocultar a través dels seus canals d'evasió fiscal.

4.3 En segon lloc, és fonamental investigar com les institucions de control són presumptament subvertides per la mateixa estructura delictiva i com els mateixos representants polítics procuren ocultar la comuna i integrada activitat delictiva que és tant pròpia com dels seus “donants”. Per això, cal indagar les vies de control polític que es fan servir per aconseguir aquesta finalitat: la incidència en el nomenament dels responsables dels cossos i forces de seguretat de l'Estat; l'aprofitament de la subjecció jeràrquica del Ministeri Fiscal a la Fiscalia General de l'Estat que depèn fàcticament del Govern per propiciar la impunitat; l'eventual eliminació de persones potencialment molestes que encarnen figures claus com la Fiscalia Anticorrupció; el recurs abusiu al dret de gràcia; o la influència oberta en el nomenament de jutges en els llocs més rellevants de la piràmide judicial a través del Consell General del Poder Judicial (la qual cosa pot portar a encoratjar la inclusió de persones corruptes, condemnades després per delictes de corrupció, com Luis Pascual Estevill, proposat per CiU per a aquest òrgan).

4.4 Cal no oblidar el caràcter únic del tipus penal del delictes de suborn, que correctament fa idèntiques les dues direccions de la corrupció, la del donant i la del receptor. La pràctica tan estesa de centrar la reprovació social –i de vegades també la penal– en el receptor de la prebenda –quan òbviament és una activitat única la finalitat de la qual és el lucre obtingut de la defraudació als ciutadans– no només desvirtua el sentit de la reacció penal, sinó que permet la pervivència de l'organització que pugna per minorar, diluir o directament dispensar de les conseqüències penals del delictes el participant descobert. És important no perdre de vista que en els delictes que es denuncien a tots els implicats se'ls atribueix la presumpta comissió del mateix tipus penal, com del benefici il·lícit presumptament obtingut de la seva activitat organitzada en funció de la importància dels respectius rols en aquesta. Això val tant per a la comissió del delictes com per a la seva posterior ocultació, igualment organitzada.

En el pla del concert per a l'ocultació i elusió de les responsabilitats penals, cal ressenyar que tot això s'ha pogut donar –i efectivament s'ha donat– per la probable connivència de Jordi Pujol i Soley i la confabulació d'incomputables persones al llarg de les tres últimes dècades.

Als efectes de la tipificació delictiva dels fets denunciats en aquest escrit de querella relatiu als delictes contra la hisenda pública cal tenir en compte les novetats tributàries introduïdes per la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària o pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció o lluita contra el frau. En virtut d'aquesta normativa, es determina que els guanys patrimonials no justificats resultants del descobriment de béns situats a l'estranger no declarats s'integren tots en la base líquidable general de l'últim exercici no prescrit.

Entenem també que és d'especial interès fer esment aquí del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, que regula, entre altres matèries, l'obligació de subministrar determinada informació a l'Administració tributària, així com la resta de disposicions legals com el Reial decret 1065/2007, relatiu al deure d'informar l'Agència Tributària de les operacions que no només tenen un contingut merament tributari. La justificació d'aquest deure és evident i està consignada al preàmbul del Reial decret 2281/1998, que

al·ludeix a la necessitat de “verificar el compliment adequat pels obligats tributaris dels seus deures tributaris i millorar la lluita contra el frau fiscal”, tot plegat en el marc de l’article 111 de la Llei general tributària.

El primer contingut sobre el qual recau el deure d’informar es refereix a les persones autoritzades pel titular per a l’ús i disposició dels comptes corrents, d’estalvi, impositcions a termini o comptes de crèdit i a determinades operacions realitzades amb actius financers.

L’obligació afecta els “bancs, caixes d’estalvi, cooperatives de crèdit i les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici” i l’obligació també correspon quan el titular o autoritzat no són residents en territori espanyol.

És igualment rellevant l’obliga